

REGISTRO XERAL DA XUNTA DE GALICIA

REGISTRO XERAL
SANTIAGO DE COMPOSTELA

Data 25/06/2015 09:41:59

SAÍDA 60887 / RX 855375

Edificio Administrativo San Caetano
15781 Santiago de Compostela
Tfno.: 981 544 777 Fax: 981 957 302
<http://mediorural.xunta.gal>

COLEGIO DE VETERINARIOS DE LUGO

REGISTRO DE ENTRADA

Nº 112

FECHA 30.6.2015

COLEXIO DE VETERINARIOS DE LUGO

Ramón y Cajal, 2
27001 LUGO

Asunto: solicitude de colaboración dos veterinarios que traballen con équidos na Comunidade Autónoma de Galicia. Plan de Vixilancia de West Nile Virus (WNV) ou Febre do Nilo Occidental.

O Servizo de Sanidade Animal da Consellería do Medio Rural e do Mar continua desenvolvendo o Plan de Vixilancia de West Nile Virus (WNV) ou Febre do Nilo Occidental iniciado en 2011. Este virus transmitido por mosquitos (normalmente do xénero Culex), é o causante dunha zoonose emerxente. No ciclo epidemiolóxico desta enfermidade interveñen as aves silvestres, actuando como reservorio asintomático, e outros mamíferos como équidos e humanos, que poden padecer a enfermidade clínica, actuando como hóspedes finais e fondo de saco do virus.

O contaxio de équidos ou humanos só é posible a través da picadura dun mosquito que previamente picou a un ave silvestre infectada. Estes poden padecer a enfermidade pero non transmitila, por tanto, o contacto con équidos infectados non constitúe un risco de contaxio da enfermidade aos humanos.

A enfermidade causada por WNV forma parte da Lista de enfermidades obxecto de notificación obligatoria á OIE e á UE, conforme co Real decreto 526/2014 , 20 de xuño, polo que se establece a lista das enfermidades dos animais de declaración obligatoria e se regula a súa notificación. A ficha da OIE relativa á enfermidade encóntrase no seguinte enderezo web:

<http://www.oie.int/es/sanidad-animal-en-el-mundo/oie-listed-diseases-2015/>

A pesar dos controis sanitarios realizados nas fronteiras da Unión Europea (UE), non se pode descartar a aparición desta enfermidade en Galicia, xa que os mosquitos poden ser trasladados a grandes distancias en determinadas condicións ambientais e, por outra banda, as aves migratorias poden xogar un importante papel na diseminación da enfermidade. Na derradeira década xurdiron brotes de enfermidade en equino e en humanos ao longo de toda a conca Mediterránea, Hungria e Romanía. En España detectáronse prevalencias altas de anticorpos en aves silvestres, e en outono de 2010 declarouse a enfermidade en cabalos e en persoas, na provincia de Cádiz. O número de focos en gando equino descendeu durante os anos 2011 (5 focos) e 2012 (4 focos) e volveu a aumentar no ano 2013 con 35 focos notificados. No ano 2014 apareceron 8 novos focos en gando equino, 1 primario en Andalucía, 1 secundario en Castela a Mancha e 6 secundarios en Andalucía.

Unha parte esencial do Plan de Vixilancia de WNV consiste na vixilancia pasiva en équidos, aos efectos de detectar precozmente posibles casos clínicos sospeitosos de ser compatibles coa presenza da WNV en Galicia.

Aos efectos, considerarase sospeitoso calquera equino que mostre (sen outra causa aparente) algún ou varios dos seguintes síntomas nerviosos, acompañados ou non de febre:

XUNTA DE GALICIA

CONSELLERÍA DO MEDIO RURAL

E DO MAR

Secretaría Xeral de Medio Rural

e Montes

Dirección Xeral de Producción Agropecuaria

Edificio Administrativo San Caetano
15781 Santiago de Compostela
Tfn.: 981 544 777 Fax: 981 957 302
<http://mediorural.xunta.es>

galicia

- Cambios de conduta.
- Hiperestesia.
- Contracturas musculares.
- Caídas, marcha confusa, tropezones ou movementos circulares.
- Convulsións.
- Visión diminuida.
- Debilidade, parálise e incapacidade para permanecer de pé.
- Rinchar de dentes

O maior risco de contraer a enfermidade o presentan os cabalos que habitan nas proximidades de humedales ou aqueles que viajaron nas anteriores cuatro semanas a zonas de riesgo (as zonas de riesgo están citadas en la ficha de toma de muestras).

No marco do Plan de Vigilancia de esta enfermedad de declaración obligatoria, resulta fundamental que, no caso de que cualquier veterinario clínico detectara la sintomatología mencionada en algún equino de la CCAA gallega, comunique este extremo a los Servicios Veterinarios Oficiales de la Oficina Agraria Comarcal correspondiente a la localización del caballo sospechoso.

Además de la comunicación de sospecha, el veterinario clínico podrá hacer una muestra para auxiliar en la posible confirmación de la enfermedad coordinando el envío a través de la Oficina Agraria Comarcal correspondiente. Se adjunta el modelo de ficha de muestra en caballos incluido en el Programa de Vigilancia de WNV que acompaña a las muestras en el envío.

En este sentido, solicitamos la colaboración del Colegio Oficial de Veterinarios para dar la máxima difusión de esta información entre todos los veterinarios clínicos y, en particular, entre aquellos autorizados por la Consellería del Medio Rural para la identificación de animales equinos.

Agradeciendo su colaboración, les enviamos un saludo.

Santiago de Compostela, 23 de junio de 2010

O xefe de Servizo de Sanidade Animal

Jesús Javier Orejas Fernández

ANEXO V
FICHA DE TOMA DE MOSTRAS EN ÉQUIDOS

PLAN DE VIXILANCIA DO VIRUS DE WEST NILE (WNV) OU FEBRE DO NILO OCCIDENTAL (FNO) EN ÉQUIDOS

IDENTIFICACIÓN DA MOSTRA (Preferentemente
reseña do animal):

Data/...../.....

Tipo de mostra:

- Soro Líquido Cefalorraquídeo
 Cerebro Ril Corazón Outros

DATOS DO ANIMAL

Identificación do animal:

Data nacemento/...../.....

Sexo:

Raza:

Aptitude:

Data da morte (se é o caso)...../...../.....

Propietario/Responsable do animal:

DATOS DA EXPLOTACIÓN

Provincia:

Municipio:

REGA:

Nome e NIF do titular da explotación:

Zona de vixilancia dentro da que se ubica, de ser o caso:

Distancia ao centro da zona, de ser o caso:

ASPECTOS CLÍNICOS

Animal sospeitoso* SI NON

Data de aparición dos primeiros síntomas:/...../.....

Descripción da sintomatoloxía:

Observacións:

*Animal considerado como sospeitoso: calquera cabalo que presente síntomas nerviosos acompañados ou non de febre. Especial atención precisan os cabalos que nas derradeiras 4 semanas viaxaran a zonas onde se diagnosticara WNV (Sevilla, Huelva, Cádiz, Ciudad Real) ou foran definidas como zonas de alto risco (Francia: Bouches-de-Rhônes, Gard e Pirineos Orientais; Países do norte de África: Marrocos, Alxeria, Túnez; e USA).

Nome e apelidos do veterinario que tomou a mostra _____

Teléfono de contacto _____

Asdo. _____